389L0428

Nr L 201/56 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 14.7.89

RÅDETS DIREKTIV

av den 21 juni 1989

om åtgärder för harmonisering av programmen för att minska och slutligen eliminera förorening genom avfall från titandioxidindustrin

(89/428/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 130s i detta,

med beaktande av kommissionens förslag(1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3), och

med beaktande av följande:

I rådets direktiv 78/176/EEG av den 20 februari 1978 om avfall från titandioxidindustrin(4), senast ändrat genom direktiv 83/29/EEG(5), särskilt i artikel 9 i detta, föreskrivs att medlemsstaterna skall utarbeta program för att gradvis minska och slutligen eliminera förorening genom avfall från industrianläggningar som existerade den 20 februari 1978.

Genom dessa program fastställs allmänna mål för att minska förorening från flytande, fast och gasformigt avfall vilka skulle uppnås före den 1 juli 1987. Programmen skulle överlämnas till kommissionen så att denna kunde lämna lämpliga förslag till rådet om harmonisering av programmen såvitt avser en minskning och slutlig eliminering av föroreningen och en förbättring av konkurrensvillkoren inom titandioxidindustrin.

För att skydda vattenmiljön bör dumpning av avfall och utsläpp av vissa typer av avfall, särskilt fast avfall och starksyraavfall, förbjudas och utsläpp av andra typer av avfall, särskilt svagsyraavfall och neutraliserat avfall, gradvis minskas.

Befintliga industrianläggningar bör använda lämpliga system för att behandla avfallet, så att de uppsatta målen kan nås inom de fastställda tidsfristerna.

Installation av sådana system för behandling av svagt surt avfall och neutraliserat avfall från vissa anläggningar kan medföra betydande tekniska och ekonomiska svårigheter.

Medlemsstaterna bör därför kunna uppskjuta genomförandet av bestämmelserna, under förutsättning att ett program utarbetas för att effektivt minska föroreningen, som överlämnas till kommissionen. Om medlemsstaterna har särskilda svårigheter i samband med programmen för att eliminera förorening bör kommissionen kunna förlänga de aktuella tidsfristerna.

Beträffande utsläpp av vissa typer av avfall bör medlemsstaterna kunna använda kvalitetsmål på ett sådant sätt att resultaten i alla avseenden motsvarar dem som uppnås med hjälp av gränsvärden. Denna överensstämmelse bör visas genom ett program som överlämnas till kommissionen.

Om inte annat följer av skyldigheter som medlemsstaterna ålagts genom rådets direktiv 80/779/EEG av den 15 juli 1980 om gränsvärden och riktvärden för luftkvalitet med avseende på svaveldioxid och luftburet stoft(6), senast ändrat genom direktiv 89/427/EEG(7) och rådets direktiv 84/360/EEG av den 28 juni 1984 om bekämpning av luftförorening från industrianläggningar(8), är det lämpligt att skydda luftkvaliteten genom att fastställa lämpliga utsläppsnormer för gasformiga utsläpp från titandioxidindustrin.

För att kontrollera att åtgärderna genomförs effektivt bör medlemsstaterna utöva tillsyn i en omfattning som beror av varje enskild anläggnings faktiska produktion.

Allt avfall från titandioxidindustrin bör undvikas eller återanvändas när detta är tekniskt och ekonomiskt möjligt. Sådant avfall bör återanvändas eller bortskaffas utan fara för människors hälsa eller för miljön.

(1) EGT nr C 138, 26.5.1983, s. 5 och. EGT nr C 167, 27.6.1984, s. 9.
(2) EGT nr C 127, 14.5.1984, s. 29 och. EGT nr C 158, 26.6.1989.
(3) EGT nr C 358, 31.12.1983, s. 40.
(4) EGT nr L 54, 25.2.1978, s. 19.
(5) EGT nr L 32, 3.2.1983, s. 28.
(6) EGT nr L 229, 30.8.1980, s. 30.
(7) EGT nr L 201, 14.7.1989, s. 53.
(8) EGT nr L 188, 16.7.1984, s. 20.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I överensstämmelse med artikel 9.3 i direktiv 78/176/EEG fastställs i detta direktiv åtgärder för harmonisering av programmen för att minska och slutligen eliminera förorening genom avfall från befintliga industrianläggningar samt förbättra konkurrensvillkoren inom titandioxidindustrin.

Artikel 2

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) När sulfatprocessen används avses med

— *fast avfall*:

— olösliga malmrester som inte brutits ner av svavelsyra under framställningsprocessen,

— järnvitriol, dvs. kristallint järnsulfat ($FeSO_4 7H_2O$),

— *starksyraavfall*:

moderlut, som uppkommer i filtreringsfasen efter hydrolys av titanylsulfatlösningen. Om denna moderlut kommer i kontakt med svagsyraavfall som totalt innehåller mer än 0,5 % svavelsyra och olika tungmetaller(1), skall vätskorna och avfallet tillsammans betraktas som starksyraavfall,

— *restprodukter från avfallsbehandling*:

filtreringssalter, slam och flytande avfall som uppkommer vid behandling (koncentration och neutralisation) av starksyraavfall och som innehåller olika tungmetaller, men inte neutraliserat och filtrerat eller dekanterat avfall som endast innehåller spår av tungmetaller och som före utspädning har ett pH-värde över 5,5,

— *svagsyraavfall*:

tvättvatten, kylvatten och kondensat samt övrigt slam och flytande avfall som inte omfattas av ovanstående definitioner och som innehåller högst 0,5 % fri svavelsyra,

— *neutraliserat avfall*:

vätskor med ett pH-värde över 5,5 som endast innehåller spår av tungmetaller och som framställs direkt genom filtrering eller dekantering av stark- eller svagsyraavfall, sedan det behandlats för att minska surheten eller innehållet av tungmetaller,

— *stoft*:

samtliga typer av stoft från produktionsanläggningar, särskilt malm- och pigmentstoft,

— SO_x:

gasformig svaveldioxid och svaveltrioxid som frigörs under de olika stegen i tillverknings-processen och de interna avfallsbehandlings-processerna, inbegripet syra i droppform.

b) När klorprocessen används avses med

— *fast avfall*:

— olösliga malmrester som inte brutits ner av klor under framställningsprocessen,

— metallklorider och metallhydroxider (filtreringsämnen) i fast form som uppkommer vid framställningen av titantetraklorid,

— koksrester som uppkommer vid framställningen av titantetraklorid,

— *starksyraavfall*:

avfall som innehåller mer än 0,5 % fri saltsyra och olika tungmetaller(1),

— *restprodukter från avfallsbehandling*:

filtreringssalter, slam och flytande avfall som uppkommer vid behandling (koncentrering och neutralisation) av starksyraavfall och som innehåller olika tungmetaller, men inte neutraliserat och filtrerat eller dekanterat avfall som endast innehåller spår av tungmetaller och som före utspädning har ett pH-värde över 5,5,

— *svagsyraavfall*:

tvättvatten, kylvatten och kondensat samt övrigt slam och flytande avfall som inte omfattas av ovanstående definitioner och som innehåller högst 0,5 % fri saltsyra,

— *neutraliserat avfall*:

vätskor med ett pH-värde över 5,5 som endast innehåller spår av tungmetaller och som framställs direkt genom filtrering eller dekantering av stark- eller svagsyraavfall, sedan det behandlats för att minska surheten eller innehållet av tungmetaller,

(1) Starksyraavfall som har spätts ut så att det innehåller högst 0,5 % fri svavelsyra omfattas också av denna definition.

— *stoft*:

samtliga typer av stoft från produktionsanläggningar, särskilt malm-, pigment- och koksstoft,

— *klor*:

gasformigt klor som frigjorts vid de olika stegen i framställningsprocessen.

c) När sulfat- eller klorprocessen används avses med

— *dumpning*:

varje avsiktligt utsläpp till inlandsytvatten, inre kustvatten, territorialvatten eller öppna havet av ämnen och material från fartyg eller lutftfartyg(1) av samtliga typer, samt från fasta och flytande plattformar.

2. De begrepp som definieras i direktiv 78/176/EEG skall ha samma betydelse i detta direktiv.

Artikel 3

Dumpning av samtliga typer av fast avfall, starksyraavfall, restprodukter från avfallsbehandling, svagsyraavfall eller neutraliserat avfall som avses i artikel 2 skall förbjudas från och med den 31 december 1989.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utsläpp av avfall till inlandsytvatten, inre kustvatten, territorialvatten och öppet hav förbjuds.

a) Såvitt gäller fast avfall, starksyraavfall och restprodukter från avfallsbehandling från befintliga industrianläggningar som använder sulfatprocessen

— från den 31 december 1989 i samtliga ovan nämnda vattenområden.

b) Såvitt gäller fast avfall och starksyraavfall från befintliga industrianläggningar som använder klorprocessen

— från den 31 december 1989 i samtliga ovan nämnda vattenområden.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna får uppskjuta den tidpunkt för ikraftträdande som anges i artiklarna 3 och 4 till senast den 31 december 1992, om betydande tekniska och ekonomiska svårigheter kräver detta, och under förutsättning att de senast den 31 december 1989 till kommissionen lämnar ett program för att effektivt minska dumpning och utsläpp av sådant avfall som avses i artiklarna 3 och 4, vilket leder till att dumpningen och utsläppen slutgiltigt förbjuds senast under 1992. Kommissionen skall senast tre månader efter antagandet av detta direktiv underrättas(2) om sådana fall, om vilka samråd skall ske med kommissionen. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna.

2. För medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som ges i punkt 1 men som inte kan uppfylla de krav som fastställs i artikel 4 per den 31 december 1992, kan kommissionen bevilja en ytterligare frist på sex månader. Kommissionen kan också bevilja en ytterligare frist på sex månader för överlämnandet av de program som avses i punkt 1 på begäran av en medlemsstat som har svårigheter i samband med sitt nationella förfarande för beviljande av tillstånd.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utsläpp av avfall minskas i enlighet med följande bestämmelser:

a) Från befintliga industrianläggningar som använder sulfatprocessen

— skall svagsyraavfall och neutraliserat avfall senast den 31 december 1992 minskas i samtliga vattenområden till ett värde som inte överstiger 800 kg total mängd sulfat per ton producerad titandioxid (dvs. motsvarande de SO_4-joner som ingår i den fria svavelsyran och i metallsulfaterna).

b) Från befintliga industrianläggningar som använder klorprocessen

— skall svagsyraavfall, restprodukter från avfallsbehandling och neutraliserat avfall senast den 31 december 1989 minskas i samtliga vattenområden till följande värden för total mängd klorid per ton producerad titandioxid (dvs. motsvarande de Cl-joner som ingår i den fria saltsyran och i metallkloriderna):

130 kg när naturligt rutil används,
228 kg när syntetiskt rutil används,
450 kg när slagg används.

Om anläggningen använder flera typer av malm, gäller värdena i förhållande till mängden av de använda malmtyperna.

Artikel 7

Utom i fråga om inlandsytvatten får medlemsstaterna förlänga den frist som anges i artikel 6 a till senast den 31 december 1994 om betydande tekniska och ekonomiska svårigheter gör detta nödvändigt och under förutsättning att ett program för att effektivt minska utsläppen av sådant avfall lämnas till kommissionen senast den 31 december 1989. Ett sådant program skall göra det möjligt att nå följande gränsvärden per ton producerad titandioxid vid de tidpunkter som anges:

(1) Med *fartyg och luftfartyg* avses samtliga typer av vatten- eller luftburna fordon. Detta uttryck omfattar luftkuddefordon, flytande farkoster med eller utan framdrivning, samt fasta och flytande plattformar.

(2) Sådan information skall tillhandahållas enligt artikel 14 i direktiv 78/176/EEG eller särskilt, om omständigheterna kräver det.

— Svagsyraavfall och neutraliserat avfall: 1 200 kg den 31 december 1992.

— Svagsyraavfall och neutraliserat avfall: 800 kg den 31 december 1994.

Senast tre månader efter det att detta direktiv antagits skall kommissionen informeras(1)om sådana fall och konsulteras om dessa. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater.

2. Medlemsstaterna får uppskjuta den tidpunkt för ikraftträdande som anges i artikel 6 b till senast den 31 december 1992, om stora tekniska och ekonomiska svårigheter kräver detta, och under förutsättning att de senast den 31 december 1989 till kommissionen lämnar ett program för att effektivt minska utsläpp av sådant avfall, vilket gör det möjligt att nå det gränsvärde som fastställs i artikel 6 b senast under 1992. Kommissionen skall senast tre månader efter antagandet av detta direktiv informeras(1) om sådana fall, om vilka samråd skall ske med kommissionen. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna.

Artikel 8

1. Vad beträffar kraven i artikel 6 kan medlemsstaterna välja att använda sådana kvalitetsmål på ett sådant sätt att de har samma effekt vad avser att skydda miljön och att motverka snedvridning av konkurrensen som en tillämpning av gränsvärdena.

2. Om en medlemsstat väljer att använda kvalitetsmål skall den till kommissionen lämna ett program(1) som visar att åtgärderna är lika effektiva när det gäller att skydda miljön och motverka snedvridning av konkurrensen som gränsvärdena vid de tidpunkter då dessa skall tillämpas enligt artikel 6.

Programmet skall lämnas till kommissionen minst sex månader innan medlemsstaten avser att tillämpa kvalitetsmålen.

Programmet skall utvärderas av kommissionen enligt de förhållanden som fastställs i artikel 10 i direktiv 78/176/EEG.

Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utsläppen till luft minskar i enlighet med följande bestämmelser:

a) För befintliga industrianläggningar som använder sulfatprocessen

i) skall utsläppen av stoft till den 31 december 1990 minskas till ett värde av högst 50 mg/Nm³(2) från större källor och högst 150 mg/Nm³(2) från andra källor(3),

ii) skall utsläppen av SO_x från förbrännings- och kalcineringssteget vid framställning av titandioxid till den 1 januari 1995 minskas till ett värde av högst 10 kg SO_2-ekvivalenter per ton producerad titandioxid,

iii) skall medlemsstaterna kräva att anordningar installeras som förhindrar utsläpp av syradroppar,

iv) skall anläggningar för koncentration av avfallssyror inte släppa ut mer än 500 mg/Nm³ SO_x räknat som SO_2-ekvivalenter(4),

v) skall anläggningar för bränning av salter som uppkommit vid behandling av avfall vara utrustade med bästa tillgängliga teknik som inte medför oskäliga kostnader för att minska utsläppen av SO_x.

b) För befintliga industrianläggningar som använder klorprocessen

i) skall utsläppen av stoft till den 31 december 1989 minskas till ett värde av högst 50 mg/Nm³(2) från större källor och högst 150 mg/Nm³(2) från andra källor(3),

ii) skall utsläppen av klor till den 15 juni 1993 minskas till ett dygnsmedelvärde på högst 5 mg/Nm³(5) och högst 40 mg/Nm³ vid någon tidpunkt.

2. Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av direktiv 80/779/EEG.

3. Kontrollförfarandet för referensmätningarna för utsläpp av SO_x till luft anges i bilagan.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall kontrollera de värden och minskningar som anges i artikel 6, 8 och 9 i en omfattning som beror av varje anläggnings faktiska produktion.

Artikel 11

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att allt avfall från titandioxidindustrin och särskilt avfall som omfattas av förbud mot utsläpp eller dumpning till vatten eller luft

— begränsas så långt möjligt eller återanvänds om detta är tekniskt och ekonomiskt möjligt,

(1) Sådan information shall tillhandahålles enligt artikel 14 i direktiv 78/176/EEG eller särskilt om omständighketerna kräver det.

(2) Kubikmeter vid en temperatur på 273 K och ett tryckpå101,3 kPa.

(3) Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om demindrekällor som inte ingår i deras mätningar.

(4) För nya koncentreringsprocesser kan kommissionen godkänna ett annat värde om medlemsstaterna kan visa att teknik inte finnstillgänglig som gör det möjligt att nå denna nivå.

(5) Dessa värden anses motsvara högst 6 g/ton produceradtitandioxid.

— återanvänds eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att skada miljön.

Detsamma gäller för avfall som uppkommer vid återanvändning eller behandling av ovan nämnda avfall.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1989. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 21 juni 1989.

På rådets vägnar

C. ARANZADI

Ordförande

BILAGA

Kontrollförfarande för referensmätningarna av utsläpp av gasformigt SOx

Mängderna av SO_2 och SO_3 samt syradroppar i SO_2-ekvivalenter, som släpps ut från enskilda anläggningar beräknas på grundval av den luftvolym som släpps ut i samband med de särskilda processerna och den genomsnittliga halten SO_2/SO_3 under samma tid. Bestämning av luftflödet och halten SO_2/SO_3 bör ske vid samma temperatur- och luftfuktighetsförhållanden.